

Tämä on kirjoitettu vasta idean pohjalta joten ei ol täysin valmis vielä. Ensimmäinen kirjoitukseni myös, joten toivon ymmärrystä sen suhteen myös. Haluan infoa siis onko tarinan idea hyvä ja kiinostaako se. Sumuinen, synkkä ja hieman sateinen aamu Cameron Lakella, pieni kylä jossa ei montaa ihmistä asu ja jossa ihmiset asuvat hyvin erillään toisistaan, mutta melkeinpä kaikki tuntevat toisensa. Kylässä on yksi huoltoasema, poliisiasema, kalastusliike sekä pieni ruokakauppa. Kylän vanhus Howard, 70-vuotias harmaapartainen kova kalamies. Entinen poliisi joka eläkkeelle jäätyään on käynyt kylän järvellä kalassa lähes päivittäin. Howard asustaa entisessä metsästäjien torpassa, jonka taannoin osti pois halvalla, hieman räsynen talohan se on, mutta ei tuo Howardia juuri haitannut, Kunhan sai viettää aikaansa rauhassa. Entiseen tapaan Howard on herännyt aamulla aikaisin klo 4:00. keittänyt kahvit, paistanut munakkaat sekä pekoni pannulla, rauhallisesti heräillyt ja nauttinut aamupalansa. Aamupalan jälkeen hän istahtaa hetkeksi terassille, sytyttää sikarin ja katselee sumuisen sateista ilmaa samalla kun tupruttelee sikariaan. Howard rupeaa pakkaamaan kalastustarvikkeitaan jeeppiinsä. Tarkistaa vielä, että kaikki on varmasti mukana. Howard hyppää jeeppiinsä ja ajaa metsäisen tien läpi kylälle ja kylän läpi kohti paikallista järveä. Järvellä hän työntää veneensä vesille, hyppää kyytiin ja käynnistää moottorin ja lähtee keskemälle järveä. Howard sytyttää vielä sikarin ja rupeaa heittelemään virvelillä. Saaliikseen hän on saanut kasaan 5 ahventa, mutta viimeisimmästä ahvenesta on kulunut jo lähes tunti. Vihdoinkin kala käy hypähtämässä pinnalla. Howard Koittaa tästä kohtaa onneansa. Näyttäisi että kala nappaa kiinni. "Kylläpäs nyt on vonkale" hän tokaisee ja yrittää kaikilla voimillansa väsyttää koukussa olevaa vonkaletta. *plumps* virveli lentää järveen. Howard kurottelee takapuolipystyssä veteen yrittäen saada virveliänsä, mutta ei näe sitä. Hetken hän tuijottaa veteen, jos näkisi jotain. Yhtäkkiä keltaiset kiiluvat silmät tuijottavat häntä. Hän pelästyy niin että lentää selälleen veneeseen. Jähmettyy hetkeksi paikalleen miettien mitä juuri näki. Havahduttuaan Howard käynnistää moottorin ja lähtee täyttä vauhtia kohti laituria. Juoksee autollensa sateisessa kelissä ja ajaa huoltoasemalle. "Onko kaikki kunnossa" kysyy huoltoaseman omistaja Steven. "Joo on, olen vain hieman väsynyt. Herännyt taas aamu neljältä, heh" naurahtaa Howard. Tuttuun tapaan hän ostaa pekonia ja munia. Kassalla hän kysyy vielä saisiko askin sikareita, "sitä samaa kiitos". "tuossapa noita, ole hyvä" tokaisee Steven. Howard lähtiessään poispäin pysähtyy ja kysyy Steveniltä. "Kiinostaisiko lähteä kalaan aamulla noin 5 aikaan, seura nimittäin kelpaisi näin usvaisella ilmalla" "Joo kyllähän se passaa, nappaatko minut kyytin pihaltani aamulla?" Vastasi Steven. "Juu kurvaan pihalleni siinä 5 aikoihin. Öitä". Seuraava aamu klo 4:00. Howard herää jälleen, paistaa munat sekä pekoni, polttaa sikarinsa terassilla. Pakkaa tavarat ja ajaa Stevenin pihaan. "Tule sisälle vielä aamukahville, vaimokin on hereillä" Howard sammuttaa auton ja sisällä he istuvat pyöreän pöydän ääreen juoden Stevenin vaimon keittämää kahvia. "mm m, aina yhtä hyvät tarjoilut Amy. Missäs poikanne on" "Jim nukkuu vielä. Kesälomakin alkoi joten hän nukkuu vielä pitkään" naurahtaa Amy. Juotuaan kahvit Howard ja Steven lähtevät sumuiselle järvelle. "Maistuuko sikari" kysyy Howard. "No tottahan toki sitä välillä voi sauhutella" vastaa Steven. Hetken kalasteltuaan Howard kertoo mitä oli nähnyt järvellä eilen aamulla kalassa oltuaan. "Ei kai tullut nautittua liikaa ilolientä kenties" naurahtaa Steven. "hehheh, olen täysin varma siitä mitä näin, odota vain kyllä se varmasti vielä ilmestyy" vastasi Howard. Miehet ovat olleet kalassa usvaisella järvellä jo melkein parisen tuntia, eikä yksikään kala ole nykyntä patkän vertaakaan. "Onkohan hirviösi syönyt kaikki järven kalat kun näin hiljaista on" nauraa Steven. Howard vastaa tähän "Ehkäpä ja ehkäpä se aikoo syödä meidät jälkiruoaksi" Puolisentuntia on kulunut taas rivakasti, eikä merkkiäkään kaloista. Kunnes Howard näkee jonkun ison liikkuvan veneen vierestä pinnan alla. "Katso!" huutaa Howard. Steven katselee ihmeissään ympärillensä. Katsoo

vielä järveen ”He-hetkinen.. m- mikä. AARGGGH” Howard kääntyy Steveniä päin ja näkee vain vilaukselta kun keltaiset silmät kiiluvat ja lonkerot repivät Stevenin järveen. ”STEVEN !” Howard yrittää huutaa, mutta tuloksetta. Veden pinta peittyy verellä jonka jälkeen Howard ripeästi käynnistää moottorin ja paahtaa täyttä vauhtia takaisin laiturille. Hän hyppää veneestä laiturille ja juoksee suoraan jeppinsä luo. Järkyttyneenä hän ei meinaa saada autoa käynnistettyä pariin minuuttiin, mutta lopulta onnistuu siinä ja lähtee ajamaan suoraan poliisiasemalle... To Be Continue Idea olisi, että vanhaa miestä Howardia jatkossa epäillään murhasta. Eikä kukaan usko hänen tarinaansa järvessä elävästä pedosta.